

Breinholt: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholt: Man har baade i Gaar og i Dag med stor Styrke og meget varmt gjort gældende, og navnlig hørte vi det nu af den meget ærede Ordfører, at Ophævelse af Kultolden vil være en Svigten af Landstingets Principper og staa i den bestemteste Modstrid med de Principper, som dette Ting tidligere har hævdet. Seg maa i den Henseende dog tillade mig at gøre Indsigelse mod en Bestyrling for saadan Svigten af Principperne, hvis det høje Ting skulde stemme anderledes, end den meget ærede Ordfører ønsker, thi givet er det dog vel, at et Princip, der er bygget paa visse Forudsætninger, af sig selv falder bort, naar det har tabt sine Forudsætninger, og det bør jeg dog vel anse for givet og indrømmet af alle, at samtidig med Kultoldens Ophævelse foredrede man en tilsvarende Nedgang i Industribestyttelsen. Det var Forudsætningen, men den er falden bort. En anden og meget vigtig Omstændighed — jeg skal ikke kalde det Forudsætning — en anden virkelig betydningssfuld Omstændighed, der den Gang maatte indvirke paa Tinget, var, at da var Stadens Status Aar for Aar fremadgaende, Indtægterne oversteg Udgifterne. Men! hvorledes er Forholdet nu? Lige det omvendte. Den Gang kunde man føle, at man havde Raad til at bortkaste en Afgift, som man virkelig ikke nu har Raad til at bortkaste.

Med disse Par Ord har jeg villet nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse imod den ærede Ordførers Udtalelse om, at Landstinget vil svigte enten sine Traditioner eller sine Principper eller sit Standpunkt ved at stemme for Kultoldens Bevarelse.

Ordføreren (Mazén): Maa jeg gøre en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mazén): Jeg maa overfor den ærede sidste Taler udtale, at dersom man vil fastholde sin Tradition, stemmer man for Kultoldens Ophævelse, og eventuelt kan der saa blive Spørgsmaal om, hvilken Nedgang i Bestyttelsen det kan medføre. Hvis der skal være en Opgivelse af Traditionen, kan der i alt Fald ikke være Spørgsmaal om, at man skulde opgive Princippet om at ophæve Tolden paa Kaa- og Hjelpestoffer. Det vil være et andet Princip, der skulde være Spørgsmaal om at fravige. Hvad angaar, at vi ikke skulle have Raad til at opgive Kultolden nu, kan jeg ikke erkende det. Vi maa holde paa andre Indtægter, naar man lader en af dem falde bort, som jeg anser det for i højeste Grad ønskelig at opgive fremfor nogen anden.

Da ikke flere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Endringsforslag af Breinholt, Frijs, H. C. Hansen, Hauerslev, Madsen, Mourier-Petersen, S. Pedersen, W. Petersen og Sehested under Nr. 27:

Besf. 86. fri forandres til 100 Bd. 5 D.
vedtoges med 31 Stemmer mod 18.

Endringsforslag af Udvalget under Nr. 28:

Besf. 91. Efter „Malme“ tilføjes („Ertser“).
vedtoges uden Afstemning.